

af Folket (Hør!). Man prisste allevegne Regjeringens Wiisdom for, at det saaledes var kommet til at føie sig, og man glædede sig over den Beredvillighed, hoormed det russiske Cabinet var kommet den danske Regjering imøde, saa at dette kunde gennemføres. Saaledes var det ikke en enkelt Mand's Tanke, men det var en Følelse, som sikkert, idetmindste saalangt min Erfaring gaar, gif igjennem det hele Folk, og man skulde da have ventet, at naar der blev forelagt den danske Rigsdag det kongelige Budskab, som indeholdt dette Arrangement, for at Rigsdagen kunde give sit Samtykke dertil, dette Budskab da maatte blive hilset med den samme Glæde og modtaget med den samme Tilfredshed (Hør!); men det er, som vi vide, langtsfra ikke skeet. Det kongelige Budskab har vakt Betænkelse hos Nogle, Betyrning hos Flere, og det kan da ikke ligge deri, at et Arrangement saaledes var truffet med Hensyn til, at Prinds Christian af Glücksborg engang skal beklæde Danmarks Throne. Det ligger heller ikke i, at der er foregaaet en Forandring i det danske Folks Hjerte og Tankegang; men det ligger aabenbart i det uventede Tillæg, som er indflydt i det kongelige Budskab, at Arvesølgen efter Kongelovens Bestemmelser fra § 17 skulde ophæves, og ophæves saaledes for bestandigt. Det er det, der har vakt Betænkelse hos Mange og Betyrninger hos Flere, og disse Betyrninger bleve ikke paa nogen Maade nedtrykte, da Folk berøiste Landet, der udgave sig for at tale i Ministeriets Navn og Interesse, der forkyndte trindt omkring, det var en europæisk Nødvendighed, som krævede, at vi skulde bøie os derfor (Hør!); thi da maatte danske Mænd spørge: er det Kong Frederik den Syvende, der regjerer i Danmark, eller er det Ministeriet? (Hør!). Saaledes er Forholdet, og det er forøvrigt ganske naturligt, at den danske Rigsdag nærer de samme Betænkelse og de samme Betyrninger. Man havde ved Rigsdagens Aabning forventet, at Ministeriet dog havde imødekomet Folket, som havde viist saa megen Beredvillighed til at modtage det kongelige Budskab, imødekomet det saaledes, at alle Bæmseligheder paa en let og simpel Maade kunne været overvundne. Det er ikke skeet, og

det synes tvertimod, at Ministeriet paa det Skarpeste og paa det Stærkeste holder paa et hvert Bogstav og enhver Tordel i det kongelige Budskab, uagtet det dog er naturligt og nødvendigt, at det maa møde Modstand i Folket og paa Rigsdagen, hvilket i sig selv ikke burde finde Sted; men i den Henseende maa jeg sige, at det ikke er Folkets, og det er ikke dets Besuldmægtigedes, men det er Ministeriets Styld (Hør!). Der er af det høitærede Ministerium forelagt Rigsdagen en Række af Renunciations-, Cessions- og Acceptationsacter, ifølge hvilke dette Arrangement saaledes er truffet, at Prinds Christian af Glücksborg under visse Omstændigheder, under visse Forudsætningers Indtrædelse vil komme til at bestige den danske Throne. Alle disse Actstykker støtte sig til Kongeloven og Kongelovens Arvesølge; men nu staaer der i det kongelige Budskab, at saasart Mandstammen efter Afkommet af Kong Frederik den Tredie uddør, i det selv samme Dieblif skal Successionen efter Kongeloven være ophævet. Og jeg maa da vel spørge: hvorfor har Regjeringen forelagt disse Acter, der støtte sig paa denne Kongelov? thi, dersom Kongeloven ophører i det Dieblif, den sidste Mand af Kong Frederik den Tredies Stamme dør, da behøve vi jo enten slet ingen Renunciations-, Cessions- og Acceptationsacter, eller dersom vi behøve dem, da behøve vi til lige den Kongelov, paa hvilken disse Acter ere byggede, til hvilken de ere knyttede, som er paaberaabt i alle disse Acter. Det er mig derfor aldeles klart, at der er en Modsigelse i den Stilling, hvori denne Passus optages i det kongelige Budskab; thi, dersom der skulde være nogen virkelig Forbindelse og Sammenhæng deri, da maatte Kongeloven dog nødvendigvis bevares, indtil Prinds Christian af Glücksborg, i Kraft baade af Kongeloven og af disse Acter, besteg Thronen, og det er ogsaa aldeles nødvendigt; thi baade Kongeloven og denne Combination ere paaberaabte i Warschauerprotokollen og i Londontractaten; men, dersom Kongeloven ophæves forinden, da indtræder aabenbart en ganske anden Tingenes Stilling, som ikke er istand til at kunne berolige Folket. Men det er ikke alene denne Modsigelse, som jeg skal fremhæve. Det fore-